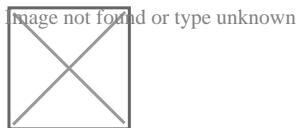

Πόσα είδη αστρολογίας υπάρχουν; Ο ρόλος της καθολικής εκκλησίας (Στράτος Θεοδοσίου, Καθηγητής Ιστορίας & Φιλοσοφίας της Αστρονομίας Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ Πεμπτουσία

Celus facit mercurius transiens sup eis h̄ic mulierū dñe in lūrgentia in regione babylōne et salutē eorū et multā guerrā c̄ diuīs aldeas et regiū destruere arabs c̄ multū h̄ic dīatōs et slani vētoz. Cū fuerit luna trāns̄ sup eis h̄ic dies p̄fīc et rōmanos et albanos et separare se p̄tra regē babylonie et cadere belū iter eis c̄ fīcītate regiōe p̄fīc et albanos et romanis p̄fīcēt et multiplicabunt pluiae et aq. Cērno in manareb̄ martis super planetas.

Cē cū fuerit mars transiens sup sole significat vēbementia caloris et fīcītate aeris. Cūm fuerit transiens sup venere signū facit montē regis albanos et destructionē malōis partis terre eorū et cadere eḡitūdines et mortē in eos : et multas parere feminas filias cum vēbementi calore et gerit in quarta effigiali. Cūm fuerit transiens super mercurius significat destructionē aduenire in plura clīmata et nūmīs mortē in terra romanis cū multis pluviis et nebulae et nubibus et vēbris multo grāte quartē b̄remali et autūnali. Cūm fuerit transiens sup luna significat montē regis babylonie et montē regis albanos et renovationē regni alescius et multā pugnae et guerras in plurib⁹ clīmatis et montē cadere in persia et rōmanos et paucitate lupoz et pīcō belū.

Cērno in manareb̄ planetae super martē.

Cē cū fuerit sol trāns̄ sup martē h̄ic humiditatē aeris. Et cū fuerit venus trāns̄ sup eis h̄ic mortē aduenire quib⁹ regū mulieribus et graue eis vētoz et destructionē eis mulierē et cives erādō pugnare eos clib⁹ in mortē et mutationē plus rō excedit et pugna facere ex parte nigroz ap̄ partē montis et eos destruere plus rea regiones cū mulieriū dñe aquaz et superfluitate pluiae. Cūm fuerit mercurius sup eis h̄ic magni timori vēbementē qui accidit in plurib⁹ regiosis nubis cū eis pugne et destructionē et obvērbiā et impedimentē et mortis in terra rōmanos et pīcōpē in virio cū flati vētoz et multis nubibus. Cūm fuerit luna sup transiens cum significat mulierē humiditatē et frigiditatē.

Cērno in manareb̄ solis super planetas.

Cē cū fuerit venus trāns̄ sup mercurii h̄ic illud multā mortē et infabilitate dominū et cōmītationē iter eos et paucitate pluiae et confrāoz et coniunctiōnū et paucitatē annone. Cūm fuerit trāns̄ sup luna h̄ic paucitatē humiditatē. Cērno in manareb̄ planetas super ♀.

Cē cū fuerit mercurius transiens sup venere h̄ic duces armēni facere guerras romanis et multā humiditatē et fīcītate.

Όπως δεν θα γνωρίζουν οι περισσότεροι, αλλά το αναφέρει ο Καναδός μυστικιστής συγγραφέας και ποιητής Manly Palmer Hall (1901-1990), ένας από τους μέντορες της Αστρολογίας, τα αστρολογικά κείμενα χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες:

1. Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τα κείμενα της Εσωτερικής Αστρολογίας, τα οποία περιγράφουν θεωρητικά τη δομή του αισθητού και του μη αισθητού Σύμπαντος. Τα κείμενα αυτά αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία τεκμηριώνεται η αστρική και γενικότερα η υπερκόσμια δράση της γήινης και ανθρώπινης, καθώς και της συμπαντικής ζωής.

2. Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τα κείμενα της Γενέθλιας Αστρολογίας. Τα

κείμενα αυτά αποτελούν κατά κάποιο τρόπο την Πρακτική Αστρολογία η οποία - με βάση την τεκμηρίωση της Εσωτερικής Αστρολογίας - προβαίνει στις γνωστές αστρολογικές προβλέψεις των εφημερίδων και των περιοδικών.

Ας αναφερθούμε όμως σε κάποια ενδεικτικά στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην Εσωτερική Αστρολογία για να κατανοήσουμε τη φύση και τη φιλοσοφική της συγκρότηση. Σύμφωνα με την Εσωτερική Αστρολογία

I. Ισχύει το γεωκεντρικό μοντέλο και όχι το σωστό ηλιοκεντρικό.

II. Οι τροχιές των πλανητών είναι «δήθεν» ηλεκτρισμένες-ενεργειακές ζώνες, φορείς των αστρολογικών ιδιοτήτων των πλανητών. Οι ζώνες αυτές περιβάλλουν τη Γη καλύπτοντάς την. Κάθε τέτοια ενεργειακή σφαίρα κατοικείται από πνευματικά όντα και κυβερνάται από έναν πλανήτη, στο μέτρο που η ενέργειά του αντιστοιχεί σε κάποιο μέλος της πνευματικής ιεραρχίας, το οποίο επί το λαϊκότερον ονομάζεται άγγελος ή αρχάγγελος.

III. Δεν υπάρχει ένας αλλά τρεις επάλληλοι ζωδιακοί κύκλοι! Ο πρώτος αντιστοιχεί στη δύναμη της θεότητας και είναι η πηγή όλων των ενεργειών, που εκδηλώνονται μέσω της διαδικασίας της δημιουργίας. Ο δεύτερος αντιστοιχεί στον κόσμο της διάνοιας και του πνεύματος και ο τρίτος αντιστοιχεί στον υλικό κόσμο.

IV. Το Σύμπαν είναι δομημένο από τα πέντε βασικά συστατικά: το ύδωρ, το πυρ, τον αέρα, την ύλη-γη και τον αιθέρα (την πεμπτουσία), όπως ακριβώς πίστευαν και οι αρχαίοι Έλληνες προσωκρατικοί φιλόσοφοι.

V. Υπάρχουν επτά Γαίες (εκτός της δικής μας) που χωρίζονται η μια από την άλλη με διαστήματα ανεμοστρόβιλων και φέρουν τα ονόματα: Ερές, Αδαμά, Χαραβχά, Σιγιά, Γιαβασά, Αρκά, Τεβχέλ και Χελέδ (η Γη μας). Ομοίως υπάρχουν επτά ουρανοί που φέρουν τα ονόματα: Ουιλόν, Ρακιά, Σεκαχίμ, Ζεβχούλ, Μαόν, Μακχόν, Αραβχόθ.

Στους Ουρανούς αυτούς κατοικούν οι ψυχές δικαίων και αδίκων, οι στρατιές αγγέλων και ο Θεός, ο οποίος κατοικεί στον έβδομο ουρανό. Γι' αυτό η λαϊκή παράδοση μας λέει ότι όταν είμαστε ευτυχισμένοι πετάμε στον 7ο ουρανό, δηλαδή κοντά στον Θεό, μια δοξασία που βέβαια απηχεί τις (από την ελληνική Αρχαιότητα) κρυστάλλινες σφαίρες του γεωκεντρικού μοντέλου.

VI. Οι ζωδιακοί αστερισμοί δεν είναι οι πηγές των κοσμικών δυνάμεων, αλλά οι πύλες μέσω των οποίων συγκεκριμένοποιούνται στον κόσμο μας δυνάμεις που έρχονται από άλλους ουρανούς.

Πάνω στις προηγούμενες δοξασίες οι οποίες φαντάζουν περισσότερο θεολογικές

παρά επιστημονικές, στηρίζεται ολόκληρο το οικοδόμημα των αστρολογικών προβλέψεων από αρχαιοτάτων χρόνων.

Οι πάπες και οι αστρολόγοι τους

Προκειμένου να αντιληφθούμε όλα τα προηγούμενα αρκεί να αναφέρουμε ενδεικτικά ότι ο πάπας Λέων ο 10ος (Papa Leone X, 1475-1521) ίδρυσε έδρα Αστρολογίας στη Scuola Vaticana, ενώ ο πάπας Παύλος ο 3ος (Papa Paolo III, 1468-1549) είχε προσωπικό αστρολόγο του τον πολύ γνωστό Λουκά Γκουάρικο (Luca Guarico, 1475-1558), τον οποίο χειροτόνησε και καρδινάλιο. Ο πάπας Γρηγόριος ο 13ος που δημιούργησε το Νέο Ημερολόγιο, είχε ως επίσημο αστρολόγο του τον περιώνυμο Τζερόλαμο Καρντάνο (Gerolamo Cardano, 1501-1676) ο οποίος ερμήνευσε τη μεγάλη εξάπλωση του Χριστιανισμού μέσω του ωροσκοπίου του Ιησού, που κατ' αυτόν, είχε γεννηθεί υπό τη συζυγία του Δία και του Ήλιου.

Αυτός ήταν ο λόγος που οι μεγάλοι αστρονόμοι της εποχής, όπως ο Tycho Brahe (1546-1601) και ο βοηθός-συνεργάτης του Johannes Kepler (1571-1630), πιεζόμενοι από το ιερατείο, ωθήθηκαν να ασχοληθούν με το άστρο της Βηθλεέμ, εγκαινιάζοντας έτσι μια παράδοση η οποία, τουλάχιστον στη Δύση, συνεχίζεται μέχρι σήμερα: Η εμφάνιση του άστρου της Βηθλεέμ ήταν για τους Δυτικούς η αναγκαία και ικανή συνθήκη για τη Γέννηση του Ιησού Χριστού.

Στο σημείο αυτό βεβαίως θα πρέπει να τονιστεί ότι οι αστρολογικές ερμηνείες και η Αστρολογία γενικότερα έβρισκε πάντα αντίθετη την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία. Είναι πάρα πολλά τα κείμενα της Πατερικής Γραμματείας, όπως οι Ομιλίες εις την Εξαήμερον του Μ. Βασιλείου, τα οποία καταφέρονται με μεγάλη σφοδρότητα εναντίον της Αστρολογίας και της αστρολατρίας.

Βιβλιογραφία

Θεοδοσίου Στράτος και Δανέζης Μάνος, Στα ίχνη του Ι.Χ.Θ.Υ.Σ., Εκδόσεις Δίαυλος, Αθήνα 2000.

Το παρόν κείμενο αποτελεί συνέχεια άρθρου αφιερωμένου στην αστρολογία, των Στράτου Θεοδοσίου και Μάνου Δανέζη, Καθηγητών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το προηγούμενο μέρος μπορείτε να το διαβάσετε [εδώ](#)